16/04/2023

Ανάσταση στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ναυπάκτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Εορτάσθηκε και φέτος, με την πρέπουσα λαμπρότητα, το Πάσχα στην Ναύπακτο. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος προεξήρχε της τελετής της Αναστάσεως στην κατάμεστη από κόσμο πλατεία έμπροσθεν του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Δημητρίου. Στην συνέχεια ακολούθησε ο πανηγυρικός αναστάσιμος Όρθρος με την Πασχαλινή Θεία Λειτουργία.

Στην **Εγκύκλιο για την εορτή του Πάσχα** ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην νίκη του Χριστού επί του θανάτου. Παρά ταύτα: *«όλοι μας εξακολουθούμε να είμαστε, κατά διαφόρους βαθμούς, κάτω από το κράτος του θανάτου, του πνευματικού και σωματικού θανάτου, αφού άλλοι άνθρωποι ζούν χωρίς τον Αναστάντα Χριστό, μέσα στο σκοτάδι της αμαρτίας, και γενικά όλοι μας, όταν θα έλθη η ώρα, πεθαίνουμε, και γι' αυτό κλαίμε για τον θάνατο των αγαπητών μας ανθρώπων, αλλά και ζούμε με τον φόβο του δικού μας θανάτου. Το ερώτημα είναι*

πως εξηγείται να εορτάζουμε τον Χριστό ως νικητή του θανάτου και ο θάνατος να εξακολουθή να υπάρχη και να μας βασανίζη;

Πριν την ενανθρώπηση του Χριστού και την Ανάστασή Του οι άνθρωποι απέθνησκαν και η ψυχή τους κατέβαινε στον Άδη, την χώρα του θανάτου, ακόμη και των δικαίων. Μετά την Ανάσταση του Χριστού και την ευλογία να ζούμε στο αναστημένο Σώμα του Χριστού, με το άγιο Βάπτισμα και τα Μυστήρια στην Εκκλησία, εξακολουθεί μεν να επικρατή ο σωματικός θάνατος, αλλά δημιουργήθηκαν διαφορετικές άλλες δυνατότητες. Πρώτον, ο άνθρωπος με την δύναμη του Χριστού δεν φοβάται τον θάνατο, δηλαδή απαλλάσσεται από τον φόβο του θανάτου· δεύτερον η ψυχή του ανθρώπου που συνδέεται με τον Χριστό δεν πηγαίνει στο σκότος του Άδη, αλλά "εν χώρα ζώντων", "εν σκηναίς δικαίων", στην ουράνια θεία Λειτουργία, όπως περιγράφεται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως του Ιωάννου· και τρίτον υπάρχει η βεβαιότητα της αναστάσεως και αυτών των σωμάτων που βρίσκονται τώρα ενταφιασμένα στην γη, για να ζήση ολόκληρος ο άνθρωπος με τον Χριστό.

Αυτό είναι το νόημα του θριαμβευτικού γεγονότος της Αναστάσεως του Χριστού, που είναι γεμάτο όχι από ελπίδα ζωής, αλλά από βεβαιότητα της αιωνίου ζωής, που αρχίζει από τώρα και θα συνεχισθή για να ολοκληρωθή στον μέλλοντα αιώνα.

Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης δίνει μια απάντηση στο ερώτημα αυτό. Γράφει ότι με την γέννηση του Χριστού "φάνηκε ο ήλιος της δικαιοσύνης σ' εκείνους που κάθονται στο σκοτάδι και την σκιά του θανάτου" και με το όλο έργο Του "συνέθλιψε, δηλαδή τσάκισε τις πολλές κεφαλές του δράκοντα πατώντας τον με το πόδι του και συντρίβοντάς τον και καταπατώντας τον στην γη".

Συνεχίζοντας απαντά σε εκείνους που έλεγαν: "Πως γίνεται αυτό, αφού εξακολουθούν και σήμερα να γίνονται φόνοι και κλοπές, αμαρτίες και χειρότερα κακουργήματα;". Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε, πως νικήθηκε ο θάνατος, ενώ βλέπουμε γύρω μας την σκιά του θανάτου και ζούμε με την επίγνωση ότι θα έλθη η ώρα να πεθάνουμε;

Χρησιμοποιώντας ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης ένα παράδειγμα λέγει ότι, "όταν σκοτώνουμε κάποιο ερπετό, βλέπουμε ότι δεν πεθαίνει όλο το φίδι μαζί με το κεφάλι, αλλά ενώ το κεφάλι έχει πεθάνει, το υπόλοιπο σώμα είναι ζωντανό και δείχνει τον θυμό του, χωρίς να έχη στερηθή την ζωτική δύναμη".

Αυτό έκανε και ο Χριστός. Νίκησε τον διάβολο, τον δράκοντα, του συνέτριψε την κεφαλή, "την δύναμη που αναιρεί τα καλά", αλλά "επιτρέπει να απομείνει η κίνηση μέσα στο νεκρό θηρίο, ως αφορμή άσκησης για τους μεταγενεστέρους". Δηλαδή, ο Θεός επιτρέπει την ύπαρξη του θανάτου για να δώση σε μας την δυνατότητα να αγωνισθούμε με την δύναμη του Αναστάντος Χριστού.

Εξηγεί στην συνέχεια ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης:

"Αυτός, λοιπόν, ο Χριστός που κατέλυσε την εξουσία του θανάτου, συνέτριψε την δύναμη της κεφαλής του φιδιού, όπως λέγει ο προφήτης. Το υπόλοιπο όμως σώμα του θηρίου σκορπισμένο μέσα στην ζωή του ανθρώπου, όσο ο άνθρωπος βρίσκεται μέσα στις κινήσεις της κακίας, σκληραίνει αδιάκοπα την ζωή μας με τα λέπια της αμαρτίας. Η δυναμή του, βέβαια, είναι πιά νεκρή, αφού αχρηστεύθηκε το κεφάλι. Όταν, όμως, περάσει ο καιρός και ακινητοποιηθούν τα κινούμενα κομμάτια κατά την συντέλεια της ζωής αυτής που προσδοκούμε, τότε καταργείται η ουρά και το τελευταίο τμήμα του εχθρού, κι αυτό είναι ο θάνατος. Κι έτσι θα πραγματοποιηθή ο πλήρης αφανισμός της κακίας, αφού θα ανακληθούν όλοι με την ανάσταση στη ζωή. Οι δίκαιοι θα μετοικήσουν αμέσως στην ουράνια μακαριότητα, ενώ οι ένοχοι αμαρτημάτων θα παραδοθούν στο πυρ της γεέννης".

Ο θαυμάσιος αυτός λόγος του αγίου Γρηγορίου Νύσσης, που εκφράζει όλη την παράδοση της Εκκλησίας, δείχνει καθαρά ότι με την Ανάσταση του Χριστού νικήθηκε ο διάβολος και ο θάνατος, νεκρώθηκε η κεφαλή του. Ακόμη, όμως, ο θάνατος κινείται μεταξύ μας. Και όσο εμείς ζούμε μυστηριακά και ασκητικά στην Εκκλησία που είναι το Σώμα του Αναστάντος Χριστού, μπορούμε από τώρα να νικήσουμε τον διάβολο και τον θάνατο που προέρχεται από αυτόν, έχοντας όμως την βεβαιότητα της συμμετοχής μας στον ολοκληρωτικό θρίαμβο της Αναστάσεως με την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Με αυτές τις αναστάσιμες σκέψεις, εορτάζοντας την νέκρωση της κεφαλής του όφεως από τον Αναστάντα Χριστό και αναμένοντας την τελική ανάσταση όλων των ανθρώπων αναφωνώ: "Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις μνήμασιν ζωήν χαρισάμενος"».

Στο κοινωνικό αναγνώσθηκε ο Κατηχητικός Λόγος του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και ευλογήθηκαν τα «ωα και το γάλα το πεπηγός».